

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Cap. IX. Ostendit quantum bonum sit; vt qui mundum deseruerunt etiam
consanguineos fugiant

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

S.
Theresia

Opera

N. VI

168

adferre; vnde magis tua opus habeo misericordia, vt quod delinquam, mihi ignoscas.

*Rogat, vt
qua ordini
suo ferendo
impares vi-
dent, id in-
dicent ante,
quam vota
omittant.*

*Confangui-
neorū con-
solatio non
est Religio-
sis permis-
tenda &
qua eam
quarunt,
non sunt a-
pte Ordini
S. M.*

*Quando &
quomodo
consanguineos
videre
fas sit.*

Quod autem enixissimè à vobis efflagito, hoc est, vt nimirum, quecumque se ita constitutam sentiet, vt obseruare se posse desperet, quæ pro consuetudine seruantur, antè id aperiat, quàm professionem & vota emittat. Non desunt enim alia monasteria, in quibus Domino seruare paruum hunc manipulum quem Maicestas ipsius hic collegit, ne interirent, obsecro. Alijs in canonijs permissum est, aliquam à consanguineis suis consolationem mutuari; hinc verò si quid huiusmodi permittatur, non nisi ad ipsorummet consanguineorum consolationem dirigatur. Menialis, quæ ad sui ipsius consolationem amicos & consanguineos suos videre volet, & cui hic eorum conspectus pro secunda vice grauis non existet, nisi spirituales sint, se imperfectam, nec satis mortificatam esse, placet sibi persuadeat; quin imò non satis sana est, itaq; nec spiritus liberat, nec veram pacem habebit, sed medico potius opus habet. Et addo, nisi hinc ea affectus transeat, ipsaque sanitati reddatur, illam domui huiusmodi acceptam esse. Nullum porro remedium melius & salutarius esse censeo, quàm vt non antè suos ipsa consanguineos videat, quam se ab eo liberam & immunem fenet, & multis id à Deo precibus obtinuerit. Cum verò me comparatam iam sentiet, vt id illi graue & molestum futuram sit, cõdeter illos interdum alloquatur, quo ipsis aliquapiam in re proficiat; namque haud dubiè ipsis proderit, sibi autem non oberit. at, si illos diligat, si ipsorum malis & damnis moueatur ac doleat, si illos prospere saeculo agere volupe illi audire sit; non oportet, & magnopere se hinc nocituram, & ipsis nullatenus profuturam.

CAPVT IX.

OSTENDITVR, QUANTVM IN EO SITVM BONI, VT QUOD
mundum deseruere, etiam consanguineos suos fugiant, & quanto venari
amicos reperitura sint.

*Quam sit
noxium
Religiosis
sapere
consanguineis
agere.*

VT INAM nos Religiosæ intelligeremus, quãto potius nobis nocere sapere cum consanguineis nostris agere; quàm ipsos declinaremus, fugeremus; nescio sanè quoniam illa sit consolatio, quam illi præstant, solum in quantum nostrã quietè & pacem spectat, vt etiam rãcã quantam ad Deũ spectat. Illorũ enim recreationib; nec possumus, nec fas est nos suos illorum tamen mala & calamitates resentimus, & vix vllam tã animarũ quin eam deploremus, & sapere multo vberius & magis quàm ipsorum quos tangit. Hoc asseuerare vobis ausif, si quam forte hi corpori recurre

tionem aut delectationem adferat, carò hanc spiritui constare. Sed ab eo malo tutæ & liberæ imprimis hic estis: sicut enim omnia hîc communia sunt, & nulli priuatim lauticias aliquas habere permissum est, ita etiã elemosyna quæ vobis confertur, in genere omnibus confertur; adeò vt illæ cui hæc fit, ad pro ea ipsis satisfaciendum priuatim non teneatur, cum iam tum seiat, Dominum omnibus simul & toti congregationi per illam prouideri.

Mirari satis non possum damnũ quod ipsorũ conuersatio adfert, & neminẽ id crediturũ existimo, nisi qui id nouit per experientiã: sed quã hęc hodierna in die Religionibus omnibus, aut saltẽ in illarum plurimis perfectio neglecta & iacere videtur? Nescio, quidnã ex hoc mãdo deseram, quã tñ propter Deũ omnia nos deserere dicimus, si à præcipuo eius malo, consanguineis in quã nostris, animum non auellamus. Eò iam res detentur, vt ceti virtutis defectus & imperfectio habeatur, si consanguineos suos Religiosi non diligant, & sæpẽ cum ipsis nõ agant (vt quidem mundani dicunt, & suas ad hoc rationes proferunt.) Hac autem in domo carissimã, nulla alia vobis illorum curã habenda, quã vt instanter (vti par est) Deum pro ipsis oretis, & cum feceritis deinde quod ad officium tẽpli spectat, vestras de cetero cogitationes ab ipsis (quantum quidem poteritis) abstrahatis: naturale quippe est, vt cor nostrũ magis ipsis, quã alijs hominibus adherescat. Multa mme mei, fateor, dilexerunt, prout quidem atebant, & ego vicissim eos ita diligebam, vt eos mei nullatenus sinerem obliuisci. Sed per experientiam tum in alijs, comperi, exceptis parentibus, quos pro miraculo est prolibus suis non succurrere (neq; enim par est, vt, cum eos aliqua consolatione opus habere, nec vllum inde præcipue & primarię parti damnũ oriri cernimus, tunc ab ipsis nos auertas & alienas ostendamus; hoc quippe cum ipsis quidem cum mortificatione & resignatione aliqua fieri potest, vti etiam cum fratribus) reliquorum conuersationem parum prodesse. nam tameris varijs molestijs & afflictionibus oppressa fuerim, mei tamẽ consanguinei in iis me quã minimũ adiuuerunt; at qui mihi potissimum & maximo adiumento fuerunt, fuere famuli Dei. Mihi credere, carissimã, si Deo prout oportet seruiatis, nullos vos sinceriores & cordialiores amicos reperturas, quã famulos eius, quos Maiestas ipsius vobis submitter. Hoc ita se habere noui, & mihi credere, si hoc ita prout intelligitis faciatis (aliter enim faciendo, verũ vestrum amicũ & sponsũ non prout par est tractatis) quã breuissimo tempore hanc libertatem comparaturas: atque adeò ijs qui vos purẽ propter Deum diligant, melius & securius fidere, quã omnibus consanguineis potestis; ac firmiter credere, ipsos nullatenus vos deserturos, & a quibus ad minimẽ expectabitis, illos vobis vt patres & fratres futuros, quia

*Recreatio
mundanorũ
religiosus
caro costat.*

*Consanguinei
quatenus
diligendi,
& eorum
memoria
habenda.*

Et quoniam.

*Amici &
famuli Dei
sincerissimi
sunt.*

S.
Theresia

Opera

N. M.
168

*Non satis est
solo corpore
à consanguineis
remotū
esse.*

S. MATRIS TERESÆ

quia enim hi mercedem solū à Deo expectant, hinc nos iuuant, sed qui à nobis mercedem querunt, viso nos pauperes esse, & nulla ipsi in re posse prodesse, quamprimum in nobis iuandis defatigantur, nam quamuis hoc non omnium, nec prorsus generale sit, ita tamen in mundo frequentius fit: nam vt paucis concludam, mundus est.

Si quis vobis contrarium consuleret, diceretque virtutem esse alter facere, et credere nolite: si enim his omnia, quæ à consanguineis proficiscuntur damna referrem, plus æquo me in scribendo deberem extendere. Sed quia alij, qui, quid dicat, melius me sciens quam ego, habere scripsere, hinc satis sit quod hic dictum est. si enim ego quæ ita imperfecti sum, ipsum tam bene perspexi & intellexi, melius id certe intellectum sunt perfecti. quidquid nobis de mundo fugiendo deserendoque datur, (quod sancti omnes vnanimiter nobis consulunt) certum est bonum esse. Credite igitur, ex omnibus quæ mundi sunt, nihil, vt dixi, magis nobis adhaerescere, & nihil esse à quo etiam ægrius auellamur, quam consanguineos. Quamobrem optimè faciunt illæ quæ patriam suam excedunt, si videlicet hoc illis aliquo adiumento sit. neque enim in eo reuerentiam situm esse existimo, vt solū corpus subducatur, sed, vt animi firmo cum proposito bonum Dominum nostrum Christum Iesum complectatur: quia enim in ipso reperit omnia, hinc facile obliuiscitur omnium. Quamquam maxime iuuat, vt tam diu nos subducamus, quoad illique hanc veritatem perfecte intellexerimus: fieri enim postea potest Dominum velle vt cum ipsis agamus, quod crucē nobis donec in eo, è quo voluptatem antea haurire solebamus.

CAPVT X.

REFERT, NOM ESSE SATIS Vt NOS ABSTRAHAMVS AB eo quod iam dictum est, nisi etiam nos à nobis ipsis abstrahamus, & hanc virtutem, & humilitatem coniunctas esse.

Vt ergo iam animum à mundo & consanguineis abstraxerimus, & iis quibus dixi conditionibus hic nos recluserimus, omnia tam perfecisse nos putabimus, ac nullum amplius nobis certamen superesse. Nolite, carissimæ, in hoc securæ esse, & securitatis huius prætextu obdormiscere, aut quieti vos dare: alioquin fiet vobis, quod illi, qui hostis suo optimè clauso, ne qui fures ingrediantur, quiete se ad dormiendum componit; & interea intra domum suam continet. Nostis, non esse peiorem furem, quam domesticum; proinde, quia nos passim vbiq; circumferimus, nisi valde circumspectè aduigilemus, &